

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an	3 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe $\frac{1}{2}$ de an	6 »	
Pe un an	12 »	

Când a fost ales de membru al academiei române, — cu toate că făcuse totul să obțină această distincție, a fost surprins, peste măsură de surprins, mai surprins decât cum ar fi «ovreul român rătăcitor» badea Cârțan, dacă în semn de recunoștință pentru

multele sale călătorii prin lumea mare, l'ar alege de președinte de onoare la societatea geografică din România. Asemănarea — dacă te gândești bine — nici nu-î atât de nepotrivită precum s'ar crede la prima privire. Cârțan a călătorit mult și lung, a fost prin Italia, Franța, Germania, d-l academician a scris mult și lung: romane, nuvele, poezii, comedii — dar cine a tras

folos din aceste călătorii și scrieri? Noi? Cititorii? Ce-î carî se ocupă cu geografie? Așî! Badea Cârțan — d-l membru la academia română.

Cu toate aceste d-l academician e slăvit. Ceî carî î-l cunosc pe el și mai ales scrierile sale multe, î-l preamăresc sincer, — sînt dator conștiinței mele să recunosc asta — î-l ridică până în al șeptelea cer — *pentru ceea ce n'a scris, dar ar fi putut scrie*, căci cu gróză î-și închipuie bieții de ei, câte ar fi putut și ar mai putea scrie un om, care scutit de grijile vieții, bucurându-se de o avere însemnată, punând an de an la chimir grasele subvenții de dincolo — n'are nici un alt lucru.

Când e la adecă ocupațiunii are multe! E președinte la o societate românească, redactor la o revistă literară și și... dar ce vreți mai mult? Dar e numai paravan. El î-și dă numele la cea ce lucrează alții! Ca președinte al acestei societăți teatrale an de an î-l încarcă cu laude pentru ceea ce lucrează harnicul secretar, harnicii membrii ai comitetului. El deschide an de an adunarea generală cu aceeași vorbire: odată în verde, odată în roșu, de altă dată în albastru și așa mai departe. Cu redactarea revistei nu-î vorbă are lucru mult și anevoios. Să tai cu fórfeții d'aci o poezie, d'acolo o glumă, de dincolo o nuvelă, să deschidî scrisorile colaboratorilor «distingși» — dintre carî cel mai în etate pôte la vară va depune maturitatea *dacă* o va depune — spuneți nu-î lucru obositor? D'apoi să le trimiți la tipografie, să te tolănești apoi pe sofa și să aștepți «dolce far niente» ca băiatul să-ți aducă corectural

O, trebuie o răbdare de fer să redactezi o așa revistă.

Dar și aste's încă nimic! Se întâmplă câte-odată, că vr'un colaborator, care ani de zile i-a lucrat mult, mult, îi scrie o scrisorică, știți în care provocându-se la vremurile grele face o aluzie la un mic «honorar»!... Să veți atunci durerea și lacrimile d-lui academician! Cu o mână plătește suțile de fiorini, cât i-a costat aranjarea *salonului al treilea* și cu cealaltă scrie eremiadele cele mai sfâșietore de inimă, încât bietului colaborator i se împle ochii de lacrimi și vine în ispită să-l ajutore pe sermanul redactor, care cu «imenze jertfe» (ale colaboratorilor, episcopilor noștri, academieii române și ministeriului de culte din România) susține revista — cu vr'o doue coróne.

De altminteri însă e idealist, și lucră din tóte puterile sale «modeste» (modeste în adevăr!) să propage acest curent și în generațiile nouă, să deștepte și nutriască în ele dorul d'a lucra de dragul lucrului, d'a colabora la revista sa pentru plată ideală. Ma e în stare să-și jertfiască chiar și idealismul propriu, numai ca să pótă oferi ezeplu în înțelesul zicalei române: «Fă ce-ți spune popa, dar să nu faci ce face el»...

O, e ușor pentru român să se pună să facă literatură, dar e greu să se lase de ea.

O lecție bună.

Se știe că împăratul Iosif II era un domnitor fórt drept și iubitor de ómeni. Într'o ȃi observă, că mai mulți țărani trecând pe dinaintea palatului salută pe un oficer, care căuta la ei disprețuitor, fără să-i vredniciască să-i resalute.

Împăratul i-l chiemă la sine. Oficerul — plin de mândrie pentru distincția asta — grăbi la el.

— Nu ești d-ta baronul L.?

— Da, maiestate.

— Fiul baronului L.?

— Da, maiestate.

— Tatăl d-tale a cheltuit negreșit mult să-ți dee o creștere bună?

— Da, maiestate. Am avut ce-i mai bunii profesori.

— *Nu se vede!* — îi răspunsă împăratul rece, amintindu-i de țărani ce trecuseră și oficerul se despărta rușinat.

Aluzie.

Maistorița îi dă ucenicului o bucată mică de carne. Ucenicul se uită la ea din tóte părțile, dar nu se pune s'o mănce.

— De ce nu mănci carnea aia? — i-l întreabă în urmă maistorița.

— E prea ferbintel — îi răspunde ucenicul.

— Dar atunci de ce n'o suflă să se reciască?

— *Mi-e frică să nu sbóre*

Conversație de bal.

— Și nu simțești nici când, stimată domnișórá, dureri de ochi de găină? Știi dureri cumplite, încât stai să-ți eși din fire?

— Nu.

— Pagubă! Ți-ași fi putut recomanda un leac infalibil.

Admoniare fină.

— Fratele meu m'a rugat să-ți spun miș de salutări.

— O, prea multă onóre pentru suta de coróne ce i-am împrumut încă anul trecut.

Un general drept.

Résboiul e mare pacoste. Sint bátuți de Dumneđeu locuitorii ținuturilor în cari decurge.

Pe vremea când Franța purta resboi cu vecinií seí, generalul francez Turenne avea să treacă cu armata sa prin un orașel ce zăcea înaintea lui.

Orașelul însă trimise o deputație să-i ofere 1000 galbiní, dacă nu va trece prin orașel.

Turenne ascultă ofertul deputației și răspunsă:

— Deórece n'am avut de gând să trec prin orașelul vostru, nu-i de ce să-mi dați 1000 de galbiní! — și dând oștirií sale ordin noú încunjură orașelul.

P R E C A U T Ă.

Bárbatul: Nu te mai înțeleg! Veđi bine că m'am băgat în datorii, încât nu-mi știu de cap, numai ca să-ți pot cumpéra haina de mētasă și acum, de câte ori eși din casă, o îmbraci.

Nevasta: Știi dragă bárbățele: o fac numai din precauție. Dacă ar veni în lipsa mea ezeutorul să cuprindă pentru datoriile tale tot ce avem — cel puțin haina e scápată.

PREA SUS!

Sînt pictori cari staŭ pe o treaptă înaltă a artei și a renumelui și totuși locuiesc jos, parterre, într'o vilă frumósă, și sînt pictori și de aceia cari staŭ pe o treaptă mică a renumelui și locuiesc sus, în etajul al pátrea, probabil să egalizeze astfel antitezele.

Pictorul Lilian Luceafér se ținea de acești din urmă. Locuia în etajul al pátrea. Dar știind bine, că mușteriile nu iubesc să urce multe trepți se folosise de un șiretlic. Afișase pe casă o tăbliță cu inscripția:

LILIAN LUCEAFÉR

pictor modern.

Deslușiri etajul II.

Dacă omul ajungea în etajul II, o altă tăbliță îl îndrepta: «La atelierul de pictură un etaj mai sus» și d'aci iarăși o altă tăbliță îndrepta în etajul al pátrea. Și Lilian Luceafér avu succes cu șiretlicul acesta. Cine citia tăblița de pe casă urca trepțile în bună credință și dacă era odată în etajul II îi era greu să se cobóre înzădar.

Măcelarului Timotei Grăsoi îi veni într'o ți pofta să-și facă portretul în ulei, căci avea banii de lipsă. Cineva îi recomandase pe Lilian Luceafér și așa — deși era gras ca și numele seŭ — riscă să urce două trepți. Ajunsă dară gâfăind în etajul al doilea, unde spre necazul lui zări ominósa tăbliță. Murmurând câte-va cuvinte urcă mai departe și dădu de etajul III, unde află cealaltă tăbliță. Înjurând de mânie și roșu de oboseală ajunsă în urmă la țintă.

Istoria acum devine tragică.

Lilian Luceafér murisă în ajunul acelei zile, și când după repețite clopoțiri ușa atelierului se deschisă, în ea apărú o femeie bétрінă.

— Aici locuiește pictorul Luceafér? — o întrebă Grăsoi.

— O acela-î acum colo sus! — îi răspunsă femeia trist, arătând spre cer.

— Cum, și mai sus? — strigă Grăsoi înfuriat? — Nó asta totuși e prea mult! — și cobori trepțile.

«Noi» și «Ele».

Motto:

Quidquid agis, prudenter age et respice — finem.

m să împlu o lacună adîncă. Cu acest scop am prins ađi dimineața

condeiul în mână. Am să analizez raportul dintre «noi» și «ele», căci deși avizați uniî la alții, pe departe nu-î încă pe deplin lămurită psihologia acestei stări de reciprocitate.

Substragându-ne de sub influința școlii moderne, care în tóte lucrurile caută realizmul, starea naturală, noi tineri ultra-moderni le iubim când le vedem stând înaintea noastră smerite, roșind de privirile noastre sau apoi prindend la inimă privindu-ne și ele pline de înțeles . . . ne plac când le vedem cu obraji roșii de sănătate, și ne întorcem fața cu mahnire când le vedem de jumătate góle, sau póte de tot góle — lucru ce între împrejurările triste de ađi, durere! i-l poți observa des.

Și asta e însușirea noastră bună! Le silim să-și lase obiceiul reŭ d'a fi de tot sau cel puțin de jumătate góle și părinții lor ne vin în ajutor și numai ca să scape de ele ne fac tóte pe voie, îndată ce observă că avem bani. — Dar numai dacă avem bani . . . și asta e punctul în jurul căruia se învîrte osia raportului nostru reciproc.

Dar și părinții lor sînt ómenî șođi. Și-au pus par'că de gând să întórcă lumea, să dea lucrurile cu raita însus! Nu se îndestulesc cu acea, că le-am lua bucurós, ei poftesc să avem bani, să le dăm bani, așa încât mulți tineri, cari mor de dorul lor, din lipsa acestuî lucru în adevăr banal, sînt siliți să ducă o viață tristă, melancolică, lipsită de mângăierile blânde ce-ți pot tinde sárutările lor dulci. Dar dacă ai bani: să veđi numai cum te încunjórá acești părinți fără suflet: se căcúlesc înaintea ta, i-ți fac complimente încât sárută aprópe păméntul de adînc ce se închină și ți-le pun la dispoziție pe tóte, îi poți cere două, trei, patru . . .

Din această tristă stare de lucruri firește nu se póte naște bine. Morala lor e laxă . . . Sînt peste măsură de cochete! O, părinți, părinți, voi aveți să răspundeți odată pentru conduita, la care le-a constrîns pofta vóstră de bani. Cochete și nestátornice, íată caracteristica lor completă. Dacă astăđi și-au petrecut cu mine, mîne póte i-și petrec cu alții, fără scrupul, fără remușcări de conștiință, o duc într'un toi nebun . . .

Dar ele aŭ să sufere și urmările. Ne fac și pe noi nestátornici. După ce ne-aŭ îmbátat de dulceața, ne-aŭ desmîrdat și încántat, după ce ne-aŭ dat tot cât aŭ avut, le lăsam în știrea părinților, ne ducem — după semne — fără părere de reŭ, dar de multe ori cu durere în suflet și — cap.

Dar așa farmec aŭ privirile lor pline de înțeles, di-vin! Ori de câte ori ne-am fi înșalat în ele, ceva ascuns nu ne lasă să uítăm cu totul de ele și când din nou s'aŭ șters din mintea noastră amintirile triste cășunate de cochetearea lor, — din nou ne întórcem la ele: să ne mângăie, să ne facă să uítăm de tot ce mai este în lume, să ne fericiască cel puțin pentru o clipă . . .

Voue, dragi suflete milostive, cari ne mângăiați când avem lipsă de mângăiere, ne dați voie bună când ne vedeți triști, și ne împleți sufletele de fericire, voue v'am închinat aceste șire, voue dorul nostru veșnic:

dragă păhare pline.

Prea precaut.

Otelierul: Durere, toate odăile sunt ocupate. Singurul lucru ce aș putea face, ar fi poate să-ți aștern patul pe biliard.

Călătorul: Nu-mi pasă, mă învoiesc și la asta, dar numai sub condiția, că până dorm nu-ți permis nimenui să jöce biliard.

GROBIANITATE FĂRĂ VOIE.

În restaurantul la «Mielul alb» ședeau într-o zi trei domni. Deși se aflau numai singuri în restaurant chelnerul îi servia foarte reu. Töte le aducea târziu și numai după repețite provocări.

Óspeții firește se plânseră ospëtarului.

— Ce lucru e ästa? — se resti acesta către chelner — Măgarule, nici chiar proștii äștia de óspeți nu-ți poți servi cum se cade?

Naiv.

Elenuța se plimbă cu mama ei prin parc. D'odată se aud mai multe împușcături de tun, anunțând nașterea unui prinț.

Mama: Ai auzit, Elenuțo? Acum s'a născut un prinț mic.

Elenuța (uimită): Totd'auna pocnește așa, când se naște un prinț?

Ad absurdum.

Nevasta (în ceartă cu bărbatul ei): — Eü în degetul cel mic am mai multă minte, decât tu în capul întreg.

Bărbatul: — O conced, că döră tu m'ai luat *pe mine*, și eü — *pe tine*.

Dela cotunylie.

Sergentul: Astăzi sînteți iarăși de o prostie nemaï pomenită! Dacă ați fi așa de înalți pe cât sunteți de proști, de-ați voi să beți apă din streșina de pe coperișul casarmei ar trebui să ve plecați!

Sëracul unchiu.

— Mamă dragă, eriam vedut în oraș un cal mare, mare, mai mare ca ästa. Ionel încă a fost cu mine și el m'a dis, că a vedut un cal și mai mare, mai mare ca și unchiul Timoetiü. Așa-ï, dragă mamă, cal așa mare ca unchiul Timoteiü nici nu ezistă?

Leacul.

Holteiul: Știi frate, dar deü în urma urmelor m'am și urit să îmbli mereü la crișmä.

Însuratul: Însöră-te și iar o să-ți placă.

Surprinderea.

Turistul: Cät de curënd ne va surprinde plöia în mijlocul drumului.

Conducëtorul: Nu ți-am spus-o? La noi numai iac' așa plouă surprinderile.

Cunoștință intimă.

Entuziastul (îna-intea unui tabloü): Ce artist! Penelul l'a împrumutat dela natură, culorile dela sórele ce apune.

Cunoscutul: O, dragul meu, eü o știü deja de mult: trăiește döră numai din împrumuturi.

Drept are.

— Știi, dragă mamă, când am fost erî la circ ne-am turișat pe neobservate pe banca întie.

— Asta n'a fost frumos. Dacă faci așa lucruri nu ajungi în raî.

— *Dar pe banca întie da!*

DUPĂ ÎMPRERUJĂRI.

— Ce cređi, frate, știe óre chelnerul ăsta nemțește?

— Unele cuvinte da, altele ba.

— Cum așa?

— Dacă strigi «zahlen» te înțelege, dacă îi strigi «aufschreiben» nu!

Metod «deductiv».

Invățătorul: Vasile, să-mi spuî din ce sînt făcute cizmele tale?

Vasile: Din piele.

Invăț.: Și de unde vine pielea?

Vasile: Dela boî.

Invăț.: Care dobitoc se îngrijește dară să ai ce încălța?

Vasile: Tata.

DIN ȘCOLĂ.

Invățătorul: Petre, de ce n'a venit fratele teî la școlă? Îî lipsește ceva?

Petru: Da.

Invăț.: Ce?

Petru: Nădragii!

G a l a n t.

— Cu d-ta nu mai pot juca, domnule, ai noroc orb.

— Da, norocul d'a juca cu d-ta!

ÎNTREBARE ACTUALĂ.

— La nedestoinicia generalilor angleji. —

— Ce deosebire e între Africa de nord și Africa de sud?

— În Africa de nord ómenii conduc camilele, în Africa de sud: camilele — ómenii.

Dela «cotunye».

Generalul (la inspecție către un soldat): Câți ani ai slujit?

Soldatul: 13!

Gen. (uîmit): 12? Nu se póte. De câți ani ești?

Sold.: De 21.

Gen.: Dar atunci cum ai putut sluji 13 ani?

Sold.: 2 ani ca păstor de oi, 5 ani ca păzitor de porcî, 3 ani ca păzitor de vite și 2 ani la cătănie.

Concurentul.

Mijlocitorul de căsătorii Markus Pinkelstein a măritat deja trei dintre cele patru fete ale lui Manasse Löwy, numai la fata a patra nu i s'a cerut mijlocirea, când într'o ăi află, că și aceasta s'a logodit. Markus Pinkelstein se duce firește numai decât la Löwy să-i impute lucrul ăsta.

— Roza-leben s'a logodit?

— Da.

— Și la mine, vechiul vost prietin nici nu v'ați gândit?

— Veđi bine că n'am avut lipsă.

— Spune-mî cel puțin cine a mijlocit partia asta?

— Amor.

— Amor? Amor? A da, mi se pare că î-am audit deja de nume.

FRAZĂ DEPLASATĂ.

Servitorul: Domnule doctor, chiar mai nainte a fost aici un om, care spunea că vrea să te bată.

Redactorul: Și ce i-ai răspuns?

Servitorul: «Î-mi pare reu, domnul doctor nu e acasă».

Aclimatizare.

Mama: Vesta asta ți-am făcut-o din niște pantaloni d'ai tatălui teü. Cum i-ți place?

Băiatul: Trebuie să mă obișnuiesc încă la clima ei.

S P O I T Ă.

Domnișóra Eulalia se ocupa și cu pictura. Picta mereu și mult. Avea însă obiceiul reü de se spoia la față.

Într'o ți vine un unchiü d'al ei, ceva profesor de liceü. Eulalia firește îi arată numai decât picturile sale.

— Ei ce ți ci la ele, unchiule? — i-l întrebă apoi.

— O, că știü picta înțelege omul cum se uită la tine!

PĂCĂLIT.

În sala de așteptare a unei gări mai mică așteptau mai mulți tineri cam chercheliți de vin sosirea trenului.

În sală se mai afla și un tiner advocat, care plin de nerăbdare se plimba în sus și înjos, oprindu-se din vreme în vreme înaintea oglinzii. Tinerii făceau fel de fel de observări la adresa advocatului, care fără a le băga în seamă i-și continua plimbarea.

— Ei, atât de mult i-ți place de d-ta că tot la doue minute te uiți în oglindă? — îi strigă unul dintre ei.

— Nu — îi răspunde advocatul liniștit — ci așa voi să ved din vreme în vreme un om *cinstit*.

Mai puțin e mai mult.

Ghiță: Tata mi-a dat o coronă s'o pun în cutiuța mea de bani.

Ionică: Tatăl meu mi-a dat 10 cr. să-mi cumpăr bombóne.

STATISTICĂ.

— Chiar ađi am citit prin foi, că în Ungaria la an să fumează 5 milióne de țigarete.

— N'ai din întâmplare una dintre aceste 5 milióne — la d-ta?

Neprecuțat.

— Și stimatul d-tale soț nu-i acasă?

— Nu. S'a dus la medicul. E atât de bolnav încât nu poate îmbla pe picióre.

Fatal.

Comerciantul: Ei, și colórea neagră a ciorapilor mei se perde prin spălat?

Mușteriu: Ai drept, nu se perde. Nicü n'o pot depărta de pe picióre.

Mai scurt.

A. Și unde locuiești acum?

B. (gângăvind) În Bu- Bu- București.

A. Și fratele d-tale?

B. Tot în Bu- Bu-. — La draci, n'ai putut întreba d'adrepul unde locuim améndoi?

CRITICĂ AMARĂ.

— Domnule, ai citit deja glumile mele?

— O, încă adese orü!

Modern.

Dómna (cătrec servitóre): Anico, grăbește la croitoreasa și veđi dacă e gata haina mea nouă de mētasă. Cu un drum pođi duce și cravata domnului s'o curețe. Mâne avem să mergem de bal.

TRAS PE SFÓRĂ.

- Nu, Kohn, n'ai voi să cumperi un frac nou nouț cu trei coróne ?
 — Cum nu.
 — Și eul!

A l u z i e.

Birtașul: Ași dori se pun aici d'asupra porții ceva inscripție, mai bucuros o sentință din biblie. Nu mi-ai ști recomanda ceva?

Óspele: N'ar fi óre potrivit: «Un om mergea spre Jericho și cădu între hoți»?

M o d e r n.

- Unde grăbești așa, frate ?
 — Acasă la nevastă.
 — Bine, dar ce trebuie să fugi așa ?
 — Î-am cumpărat o pălărie nouă și mă grăbesc să i-o predau până nu iese din modă.

N a i v.

Sună clopoțelul dela telefon. Mama fiind ocupată i-l mână pe băiatul ei să întrebe cine vorbește.

Cel care vorbește prin telefon gângăvește tare.

— Mamă dragă, — dice copilașul — trebuie că e un nod în sîrma de telefon căci vorbele vin tot săcădate.

Hans cel cuminte.

Hans se băgase servitor la un căpitan. N'avea alta de lucru decât să văcsuiască cizmele.

— Ce prostie e asta, Hans ? — îi dice într'o di căpitanul. — Î-mi aduci o părechie de cizme, cari nu se potrivesc. O cizmă are calcâi înalte, cealaltă late.

— Și eul m'am mirat mult, — îi răspunde Hans, — dar n'am putut-o înțelege. Dar mai cîdat e, că în dulap mai e o părechie de cizme cari tocmai ca aceste nu se potrivesc

Fórt e simplu.

Profesorul: Vechii Greci i-și zideaŭ teatrele așa încât privitorii ședeau în partea neacoperită.

Un student: Dar ce făceaŭ vechii Greci dacă ploua ?

Profesorul (luându-și ochelariŭ de pe nas și ștergându-i): Dacă ploua în vremea, când Grecii vechi ședeau în teatru, Grecii vechi se udaŭ!

SECUIU ÎN TÊRG.

— Jó napot, oláh! — dice secuïul către un român care vindea niște grâu frumos.

— Olar a fost moșu teŭ! — îi răspunde românul, care nu știe ungurește.

— Hogy adja kend a buzát ?

— Buzat a fost tată-teŭ!

— Pinzt adok érte, — îi mai dice secuïu neînțelegând ce-i răspunde românul.

— Pinge, ping e că și eu te-oŭ ping e.

Judecată turcească.

Un vas de rêsboiu turcesc se frânse odată la cóstele inzulei Samos. Pașa la auđul acestei știri osîndi locuitorii inzulei să plătiască prețul vasului.

— Dacă inzula vóstra n'ar fi zăcut în calea vasului, vasul nu s'ar fi frânt, — motivă pașa judecata sa.

REPLICĂ BUNĂ

Stăpânul (către un cerșitor, care eșind lasă ușa deschisă): — La voi casele póte nu au uși, ei ?

Cerșitorul: — Nu, cel puțin casa mea nu are!

Deosebire.

Eugenia: Îubesc și sînt iubită.

Eleonora: Ce fericită trebuie să fii atunci.

Eugenia: O nu, căci durere nu-î vorbă de unu și același tiner.

Recrearea sa.

— Abia aștept să treacă iarna și să vină iarăși sezonul băilor.

— Veți pleca desigur undeva la băi?

— Eă nu, dar creditorii mei.

Pe rate.

Mușteriu (întrînd într'o prăvălie, în care se pot cumpăra lucrurile pe rate): E drept, că aici toate se pot cumpăra pe rate?

Comerciantul: Da. Cu ce-ți putem servi?

Mușteriu: Fi bun, dă-mi atunci două — bancnote de câte 100 fl.

Ș i r e t.

Agentul (în birt): Cumpără domnule un loz de loterie! Măne e tragerea.

Ôspele: Ași, nu câștigî nici cînd.

Agentul: Din contra! Tot al zecelea loz câștigă, — noue am vîndut deja.

Așa va fi.

Căpitanul: Infanterist Mudra, să-mi spuî, ce vei face dacā în decursul bătăii un glonte te va nimeri în genunchi?

Mudra: Voi cădea la pămînt!

MARTIRĂ MODERNĂ.

— O, Domna Zamfirescu, a suferit și suferă mult pentru credința ei.

— Nu vorbi! Ce credință are?

— Crede, că un corset de 58 cm. se potrivește pentru o talie de 76 cm.

S Ă P U N.

Ițic: Nū, și este drept, că la tin căzot erî în apă?

Șloim: Drept. Fost' lume moltă colo. Îo strigat tot vaî!

Ițic: Și ce făcot pobicom?

Șloim: Gott über die Goj! Aruncat la minî un bocate di — săpun!

Chiar de acea.

— De ce plînge dómna așa amar? Nu mai are de ce, medicul a spus că domnul e scăpat și se va rensănătoșa.

— Chiar de acea plîng. Ce să fac acum cu haina de doliu, ce-mî stătea așa bine?!

ASEMENĂRI POLITICO-SOCIALE

de jupânul Grünfeld.

Brindalieh și Grindalieh vozut ei multe iepure poșcat in piațe la Grosswardein și thare mare poște ovut ele se munca carne de iepor, dar nu ovut ei nici on armseelige heller ca se chimpera, iar foro banele nici in Groisswardein nu capeta vómenii nimiche.

— Gütt! — đis tonci Grindalieh — che și noi putem poșca iepor, Brindalieh-leben, merge noi la podure!

Dictum, factum! Grindalieh și Brindalieh plecat la podure che se poșce iepor. Chind ojuns in podure, sarit on ieporele din tofe, Grindalieh strigat chit potut:

— Poșca pi el Brindalieh!

— Nú? Dar unde esthe pușca? — respons Brindalieh cu ochii holbați.

Adeca ei mers la vunat dupa iepore și nici unu ovut pușca.

Grad so și morit congres rumunesc din Hermannstadt: hotarit se fache tri episcopia nouă și — *bani ca in palme.*

Zu erst pușca și dupa aceea iepore, Herr von Grindalieh și Brindalieh; zuerst bani și dupa aceea episcopate, morit Congres! . . .

*

Lindenfeld și Lilienfeld, doi șuster-meister și rival tot aici in Groisswardein. Lindenfeld vindut marfa loț thare ieftin, ceea ce focut se intreba pi el Lilienfeld:

— Cum pote thu, Lindenfeld-leben, se vinde ghetete așa ieftin? Marturisesc, che *io fura pielea* și totuș nu pot vinde așa ieftin.

— Eeee, — respuns Lindenfeld — *io fura ghetete gata.*

Așa și cu cele doi ziar rumunesc din Groisswardein, cu «Vultur» și cu «Familia», «Vultur» iese di doi oră la luna pi 12 fațe și numai cu 12 kronen pi an pintruche el *póte che fura hârtia*, «Familia» iese di 4 oră tot pi 12 fațe, pintruche ea fura — *și artikkel.*

Zerspring!!!

Reciproc.

Advocatul: Î-mi pare reu de d-ta, domnule iurist, dar croitorul Furdulescu m'a însărcinat să-î incasezi suma cu care îi datorezi deja de un an.

Iuristul: Și d-ta vrei s'o incasezi? Î-mi pare în adevăr reu de d-ta.

Din adevărurile lui Confucius.

— Traduse din l. chineză. —

— Cine susține, că ar fi cuiva unde-va oprit să spună adevărul? Adevărul î-l póte spune tot natul, *care nu se teme de eventualele urmări.*

— Cine are credință adevărată, n'are lipsă să se róge acasă în odăița sa părăsită. *Se póte dórá duce în biserică.*

— Presa aprópe în tóte țările e liberă, dar ziaristi sînt *închiși.*

— Nu-î drept, că oficierul trebuie să se dueleze, dacă cineva l'a vătémát. N'are decât să aștepte până î-l daú cu rușine din armată și *apoi póte respinge duelul cât îi place.*

Și ea.

Un meseriaș zăcea pe patul de mórte.

— Nevastă — îi đisě el — dacă ași muri să te măriți după vecinul nostru Todor, că ăla se pricepe la meseria mea.

— Bine, dragă, și eú m'am gândit deja la el.

La tribunal.

Judecătorul: De câți ani ești?

Martora: De 30!

Jud.: Hm! O poți dovedi prin cartea de botez?

Martora: Nu, căci matriculele bisericii nóstre au ars în — 1848!

Nici când . . .

- D-ta, stimate domnișoră, încă ești de părerea că un sărut fără mustețe e ca un ou fierț fără sare?
 — Eū încă nici odată — — —
 — O! mă rog — — —
 — . . . nici odată n'am mâncat oue fără sare.

Malițios.

- Nu-mi place de loc capul. Toți perii î-mi cad.
 Óre de ce?
 — Póte nici pèrului teū nu-î place — capul.

Socriadă.

- Cohn:* Citit io az on viș se mori di ris!
Mendel: Unde? Spune la minî iuti, se duc la el la — sócra mio!

Renomaj.

- Nū, Pinkeles, cum merge cu gișefto tho?
 — Aî vaî, Jeiteles, reū, fórte reū.
 — Nū, nu renoma la tin! Nu merge di loc!

Posta Redacției.

Avis. Aducem la cunoștința celor interesați că toate clișeurile ilustrațiilor, tablourilor și caricaturilor apărute în revista noastră se pot cumpăra cu prețuri foarte avantajoase. La cumpărări mai mari rabat. A se adresa la: Administrația »Vulturului«.

A. Mandea (Cluj). Milles pardons! . . . Spre scusele noastre î-ți poftim, că așa să uite necazurile, bólele și esecutorii de tine, precum am uitat noi să te indu-

cem în protocolul prenumerațiilor. Numărul totuși ți s'a spedit ulterior. Preste 4—5 săptămâni veți avea din nou fericirea de a vă delecta în dese suspinuri izvorite din pieptul Druckmeister-ului «Vulturul». — Salutări cordiale tuturor prietenilor, atât en gros, cât și en detail!

Felpereș. (Cluj.) Noch a «Jakab»! Servus!

Traian Hențu (Orșova.) Veđi, e bine să «mediteze» omul puțin, înainte de a erumpe. Cu Bulgaria însă nu «hop, țup!» dintr'odată, fără mai cu cumpăt. Noi bucurosi te vom însoți nu numai în Bulgaria, fără chiar și în *America*, dar numai după ce te vom vedea *cassar* la vr'o bancă mare, casina e prea seracă și nu ajunge. Apoi de! Știi d-ta înota? Că doră ar trebui trecută Dunărea . . . Noi n'avem lipsă să știm această măiestrie, că doră nenea Petrea ne va trece el, . . . că el *nu se cufundă*, despre ce ne asigură nenea Bredicean, — apoi pentru periferia lui suntem de ajuns noi, argonauții archipăsărești.

Nițu. Dacă se cuvine unui *gentleman* să sărute domnișóra casei, unde a fost învitat? Nu, hotărît nu! Un adevărat gentleman nu sărută decât — servitóra casei.

Melas. În adevăr, versurile d-tale sînt poetice. Poezia lor e cel puțin de 22 carate. Mai ales strofa întie din «*Dorință*».

O dac' un spirit bun în min' s'ar așeđa
 Așa ceva deū n'ar strical
 Și-al poeziei geniu peste capu-mi ar plana,
 Acolo póte și planează, dar ce folos dacă nu e
 în cap.
 Și-a elocinței vorbă în limba-mi s'ar lăsa
 Aici întors ar fi mai bine! În limbă nu-ți folosește
 vorba.

Atunci în lume liber eū m'ași putea mișca.
 Atunci credem, că și alții s'ar putea mișca liberi.
Lac. Dacă glumele ar fi strălucit așa cum strălucesc ghetele făcute din numele d-tale, ne-ai fi pricinuit o bucurie rară. Durere însă: numele d-tale e numai minciună! O! deșertăciune!

Leon-țin. ? N'ai primit ilustrata noastră? De ce nu scrii?

Ille. Gluma «*Precaut*» publicată în unul din numerii trecuți ți-a fost cunoscută? Veđi dară, că nici când nu poți fi destul de — *precaut*.

Aca. Ai al dracului mare «*pech*». Trebuia să te naști cel puțin cu un veac mai curînd, atunci ai fi putut trece de original. Tot ce gîndești și scrii e frumos, fórte frumos, dar — au gîndit-o și scris-o deja alții înaintea d-tale cu mulți ani.

Ios. St. Ai primit scrisóra noastră, în care ți-am răspuns la ofertul făcut? De ce nu leși să urmeze vorbeii și fapta? Să te vedem la lucru cât de curînd. Salutări cordiale.

Flóre de mac. De 18 orî aceiași rimă într'o singură poezie. Plăcere mare însă n'am aflat în citirea lor. Cunoșcătorii afirmă că ezistă plăceri și mai mari și dulci.

Lux. Avem onorul a te învita pe țiua de mâne la fidanțarea manuscrisului d-tale cu — coșul nostru

de hârtie. Serbarea se va ținea numai în cerc restrâns, știți «en famille». O să dai de mulți cunoscuți.

Cmb. X.+? 7—§. 3.

N. O scrisoare mizerabilă! Nică cu lupa nu ai putea-o citi. Dar să nu crezi, că ne-am supărat pentru asta, o nu, noi avem un leac infalibil în contra astor fel de scrisori — nică nu încercăm să le citim. Ținem de prisos să te lămurim asupra sorții ei . . . Înțelegi, nu-ți așa?

Abrud. Rătăcești. Știrea o avem din alt izvor. Lucrul principal e că-ți adevărată. Salutare.

Avis. Am onórea a aduce la cunoștința M. On. public român că am reînnoit cafeneaua mea «*La arborele verde*» amăsurat recerînțelor timpului modern, încât astăzi nu stă în nimica în deretul celor dintii cafenele. Spre acest scop am provăduț-o cu patru biliarde nóue sistem «Seifert».

Cu acest prilej nu pot întrelăsa a mulțumi M. On. public român pentru interesul manifestat mie în decurs de 12 ani rugându-l ca și pe viitor să me vredniciască de sprijinul seu, iar eu din parte-mi promit a face tóte spre îndestulirea st. mei óspeți.

Cu stimă:

Iosif Roth,

proprietarul cafenelei «*Arborele verde*».

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **fl. 300.000** Fond de rezervă **fl. 100000**

Depuneri **fl. 1.000.000.** Circulația anuală **fl. 15.000.000.**

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără pîrvire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la **fl. 1000** se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comandaiei

Direcțiunea institutului.

➡ PENTRU CĂLĂTORII LA BUCUREȘTI. ➡

Grand Hotel Metropole,

cel mai elegant, cel mai curat și cel mai ieftin hotel.

Situat în cel mai frumos loc, vis-à-vis de palatul regal.

Odăi foarte curate (apropie 200 la număr) și de tot ieftine (dela 3 franci = 1 fl. 50 cr. în sus), serviciu prompt și cinstit, *culină pe cât de ieftină pe atât de boierească.*

E de observat, că directorul Hotelului, d-nul **Corneliu Daniilescu** e frate de al nostru, român transilvănean, model de om corect și cinstit, cu unica nisuință că pasagerii (óspeții) să fie pe deplin satisfăcuți.

Recomandăm din inimă tuturor acelorora, cari călătoresc în frumoasa capitală a României, să descalece numai la acest Hotel și convinși suntem, că vor fi întru tóte preste așteptare satisfăcuți.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. octombrie 1900.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.							Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.						
		Accel.		Person.		Mix. t			Accel.		Person.		Mixt.
Cluj	pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	— —	Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	— —
Hue din	»	12 20	1 44	8 37	7 54	— —	Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	— —
Ciucea	»	12 52	2 15	9 19	8 37	3 25	Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	— —
Bucea	»	— —	— —	9 33	8 51	4 27	P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	5 —
Bratca	»	— —	— —	9 50	9 10	4 51	Báránd	»	— —	— —	12 07	2 12	5 17
Vad	»	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	Sáp	»	— —	— —	12 24	2 27	5 38
Alesd	»	†1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	B.-Ujfalú	»	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04
Teleagd	»	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	M.-Peterd	»	— —	— —	1 —	3 —	6 21
F.-Oșorheiü	»	— —	— —	11 01	10 27	6 49	M.-Keresztes	»	— —	— —	1 14	3 12	6 37
Valența	»	2 25	— —	11 10	10 37	7 02	Bors	»	— —	— —	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare sosește		2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	Bihar-Püspöki	»	— —	— —	1 36	3 32	7 08
Oradea-Mare pleacă		2 38	4 10	11 32	11 04	2 23	Oradea-Mare sosește		2 11	11 56	1 48	3 42	7 16
Bihar-Püspöki	»	— —	— —	11 42	11 15	2 38	Oradea-Mare pleacă		2 18	12 16	2 06	3 58	12 25
Bors	»	— —	— —	11 50	11 22	2 47	Valența	»	2 25	— —	2 30	4 05	— —
M.-Keresztes	»	— —	— —	12 03	11 37	3 12	F.-Oșorheiü	»	— —	— —	2 41	4 16	— —
M.-Peterd	»	— —	— —	12 15	11 50	3 38	Teleagd	»	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48
B.-Ujfalú	»	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	Alesd	»	†3 04	†1 02	3 21	4 56	— —
Sáp	»	— —	— —	12 47	12 28	4 39	Vad	»	3 26	1 26	3 45	5 20	— —
Báránd	»	— —	— —	1 01	12 42	5 01	Bratca	»	— —	— —	4 06	5 43	— —
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 34	1 19	5 17	Bucea	»	— —	— —	4 27	6 06	— —
Szolnok	»	5 39	7 32	3 35	3 37	— —	Ciucea	»	4 16	2 16	4 52	6 31	3 49
Nagy-Káta	»	6 34	8 28	4 45	5 07	— —	Huedin	»	4 52	2 49	5 32	7 16	— —
Budapesta sosește		7 50	9 40	6 20	7 10	— —	Cluj	sosește	5 55	3 50	6 59	8 33	7 04

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.

		Mixt.		Person.	
Oradea-Mare	pleacă	5 35	2 40		
Felix	»	— —	3 13		
Cordău	»	6 26	3 27		
Drăgești	»	7 55	4 45		
Ceica	»	8 12	†5 00		
Sombașag-Rogoz	»	9 02	5 47		
Hollod	»	9 15	5 58		
Ginta	»	9 29	6 11		
Șoim	»	9 55	6 36		
Borz	»	†10 10	†6 50		
B.-Ujtlak	»	10 22	7 01		
Șonciuș	»	†10 35	†7 13		
Beiuș	»	11 21	7 47		
Sudrici	»	11 44	8 09		
Lunca-Băița	»	12 13	†8 21		
Vașcou	sosește	12 29	8 49		

Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.

		Person.		Mixt.	
Vașcou	pleacă	4 00	2 55		
Lunca-Băița	»	†4 12	†3 08		
Sudrici	»	4 30	3 37		
Beiuș	»	5 07	4 16		
Șonciuș	»	†5 28	†4 38		
B.-Ujtlak	»	5 40	†4 51		
Borz	»	†5 49	†5 01		
Șoim	»	6 05	5 22		
Ginta	»	6 26	†5 42		
Hollod	»	7 01	6 —		
Sombașag-Rogoz	»	7 31	6 28		
Ceica	»	†7 27	†7 08		
Drăgești	»	7 56	7 33		
Cordău	»	8 57	†8 36		
Felix	»	9 10	†8 49		
Oradea-Mare	sosește	9 41	9 21		

Oradea-Mare—Arad.

		Person.			
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 30	7 00	
Osi	»	10 30	4 41	7 16	
Less	»	10 48	5 01	7 52	
Czéfa	»	11 03	5 19	8 29	
Szalonta	»	11 26	†5 44	8 46	
Kötegyán	»	11 46	6 05	9 15	
Sarkad	»	11 57	6 17	9 37	
Giula	»	12 21	7 44	10 01	
Căba	»	2 23	7 18	4 32	
Curtici	»	3 28	8 21	5 38	
Arad	sosește	3 55	8 48	6 05	

Arad—Oradea-Mare.

		Person.			
Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37	
Curtici	»	5 39	11 49	10 07	
Căba	»	6 40	12 54	11 50	
Giula	»	7 27	3 05	5 36	
Sarkad	»	7 47	3 27	5 58	
Kötegyán	»	†7 56	3 39	6 10	
Salonta	»	8 28	4 10	6 47	
Cefa	»	8 42	4 34	7 18	
Less	»	9 04	5 —	7 51	
Ósi	»	9 21	5 19	8 16	
Oradea-Mare	sosește	9 32	5 30	8 31	

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de min te mineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.